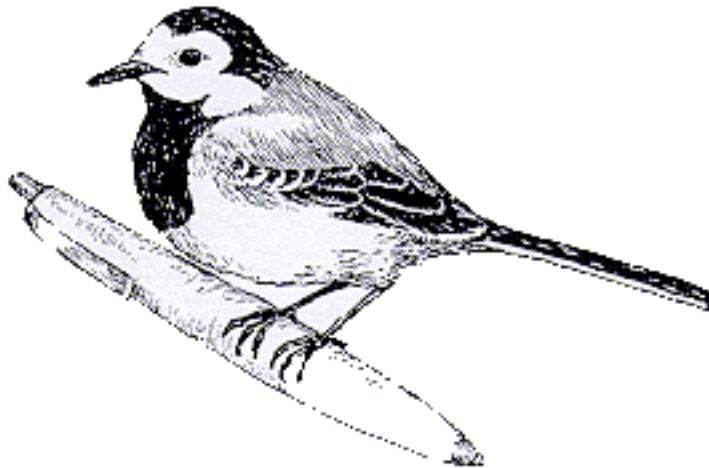

VÄSTÄRÄKIN SIIVELLÄ

Tampereen kaupungin viestintästrategia

Kaupunginhallituksen hyväksymä 12.1.1998

Tampere: Suomen toinen kasvukeskus

Kaupungin strategia: Tampereen tulevaisuus on tiedossa

Västäräkki: Tampereen ja Pirkanmaan tunnuseläin

Kuntalaki: Kunnan on tiedotettava (29 §)

Sisällysluettelo

- [Viestintä on iloista vuorolaulua](#)
- [Viestintä siivittää menestykseen](#)
- [Tiedottaminen ei ole mustavalkoista kuin västi](#)
- [Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan](#)
- [Kun kriisi uhkaa lintukotoa](#)
- [Omallä äänellään se variskin laulaa](#)
- [Pidä aloite itselläsi, etteivät kynnet kastu](#)
- [Kuuntelemalla se papukaijakin viestii](#)
- [Uusia ja vanhoja säveliä vuonna 2010](#)
- [Ilman viestintää ei voi johtaa, tietää kurkiauran vetäjä syyssumussa](#)
- [Yhteenveto](#)
- [Lähteet](#)

[Tampereen kaupungin kotisivulle](#)

1. Viestintä on iloista vuorolaulua

Eräällä lepotauolla vähän ennen kotikontuja KooJii kutsui parven koolle. Oli keväinen, aurinkoinen päivä. Oli strategiapalaverin aika ennen kuin västäräkkien suku hajautuisi kahden ison sinisen järven välimaastoon.

- Joukkomme on taas suurempi kuin vuosi sitten, KooJii aloitti. Parven johtaja oli saanut lempinimensä ihmisten maailmasta - pikkulinnut olivat visertäneet yhtä ja toista kunnallishallinnosta.

- Se, että lukumme kasvaa, osoittaa, että kotiseutumme on hyvin elättävä, turvallinen ja haluttu asuinpaikka. Infrastrukturi on kunnossa, KooJii lausui taas ihmisiltä opitulla termillä.

Västäräkkien parvi röyhisti rintahöyheniään ylpeänä. Raskas muuttomatka oli takana, ja sitäkin iloisempaa oli taas asettua jo horisontissa näkyvän tutun maamerkin, Näsinneulan ympäristöön.

- Mutta, KooJii jatkoi ennen kuin ylpeys ehti levitä yleiseksi omakehun sirkuttamiseksi. - Meidän pitää katsoa myös tulevaisuuteen. Pitää olla näkemystä yli yhden kesän.

Kaikki hiljenivät kuuntelemaan johtajan teesejä. Ne oli omaksuttu kotikaupungin strategiasta - mihinkäs nimikkolintu höyhenistään pääsisi.

- Reviirejä on tiivistettävä, jotta kasvava yhdyskunta mahtuu seudulle.

- Parven peruspalvelut on turvattava kaikissa tilanteissa.

- Perinteistä elinkeinoa on tuettava ja vahvistettava jatkossakin - perustoimeentulo tulee joka tapauksessa hikiestä hyönteisten jahtaamisesta.

- Meidän on luotava yhteyksiä muille alueille, tehtävä yhteistyötä naapurien ja muiden lajien kanssa ja pidettävä kiinni kansainvälisistä kontakteista sinne, missä ruokaa on talvella.

- Uusia eväitä on syytä etsiä uuden tiedon ja tekniikan avulla, ja siihen meillä on hyvät edellytykset.

Kuin vakuudeksi alkoi *Säkkijärven polkka* soida jonkun siipien suojissa.

- Niin - visertäkää toisillenne, kommunikoikaa, tiedottakaa ajoissa ja avoimesti sekä toisillenne että kaikille muillekin kotikontujen asukkaille, KooJii päätti hieman mahtipontisen

laulunsa.

Eikä siihen ollut kenelläkään nokan koputtamista.

Viivi Västäräkki oli parven tiedotusvastaava. Hänen pyrstöönsä KooJiin sanoma sai erityistä värinää.

- Tiedottaminen on tärkeä juttu, Viivi vakuutteli taas kerran itselleen. - Ikävää, että se useimmilta unohtuu arjen touhuissa.

Viivi oli nähnyt monta surullista tapausta, joissa tiedottaminen huomattiin liian myöhään, vasta kun vahinko oli tapahtunut, vasta kun huhut olivat saaneet siivet ja julkinen kohu västäräkkien vaikenemisesta oli valmis.

Mutta nyt oli lupa ja käsky ajatella myönteisesti tiedottamisesta, tiedon panttaaminen oli kerta kaikkiaan yhtä paheksuttavaa kuin pesänrakennusohjeiden rikkominen tai rauhoitetun tummaverkkoperhosen nappaaminen. Viivi päätti opettaa muulle parvelle tiedottamista käytännössä entistä pontevammin.

- Sitten pitäisi tehdä tulevaisuuden viestintästrategia, mutta ei vain juhlavaa julistusta vaan esimerkiksi kuva ihmisten maailmasta. Siitä västäräkkienkin olisi helppo omaksua tiedottamisen tavoitteet, Viivi mietiskeli.

[Etusivulle](#)

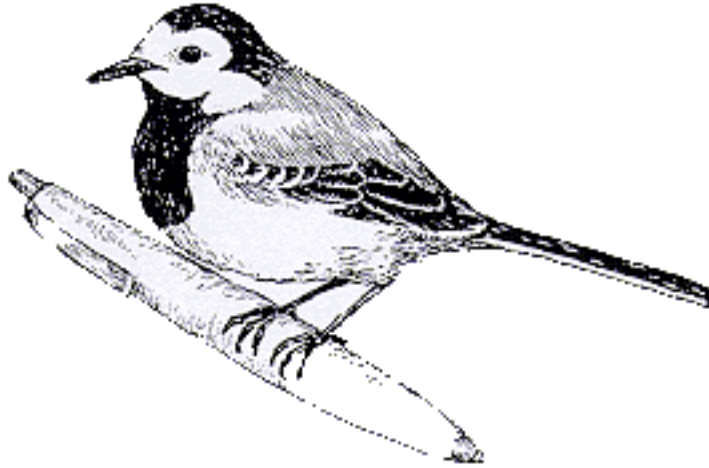
[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

VÄSTÄRÄKIN SIIVELLÄ

Tampereen kaupungin viestintästrategia

Kaupunginhallituksen hyväksymä 12.1.1998

Tampere: Suomen toinen kasvukeskus

Kaupungin strategia: Tampereen tulevaisuus on tiedossa

Västäräkki: Tampereen ja Pirkanmaan tunnuseläin

Kuntalaki: Kunnan on tiedotettava (29 §)

Sisällysluettelo

- [Viestintä on iloista vuorolaulua](#)
- [Viestintä siivittää menestykseen](#)
- [Tiedottaminen ei ole mustavalkoista kuin västi](#)
- [Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan](#)
- [Kun kriisi uhkaa lintukotoa](#)
- [Omalla äänellään se variskin laulaa](#)
- [Pidä aloite itselläsi, etteivät kynnet kastu](#)
- [Kuuntelemalla se papukaijakin viestii](#)
- [Usia ja vanhoja säveliä vuonna 2010](#)
- [Ilman viestintää ei voi johtaa, tietää kurkiauran vetäjä syyssumussa](#)
- [Yhteenveto](#)
- [Lähteet](#)

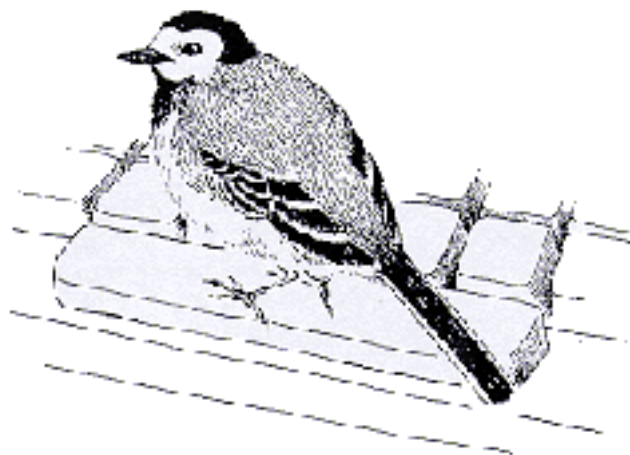
[Tampereen kaupungin kotisivulle](#)

2. Viestintä siivittää menestykseen

Strategiapalaverin päätteeksi oli laulettu yhdessä henkeäkohottavasti *Mä oksalla ylimmällä* - ja siellähän oli ihan oikeastikin oltu. Mutta sitten alkoi strategian toteuttaminen käytännössä, kotiseudun entistä paremman tulevaisuuden rakentaminen.

Viiville se tarkoitti haastavia viestintätehtäviä: oma väki piti saada sisäistämään tulevaisuuden visiot ja toimimaan hyödyllisessä vuorovaikutuksessa, parven johtajien viestit piti viedä eteenpäin ja välittää palautetta takaisin. Oli myös osattava viisaasti viestiä ympäristöön västäräkkien olemassaolon oikeutusta ja alueen kehittymisen edellytyksiä.

- Tämä alue on ollut nousussa jo yli 10000 vuotta - jääkaudesta lähtien, Viivi vitsaili itsekseen tiiraillessan maisemia maailman korkeimman soraharjun laelta.

Vieläkin haastavamman tehtävän olivat ottaneet viime kesän poikaset. Pitkään muuttomatkaan työlääntyneinä nuoret olivat talven aikana kehittäneet ajatusta talvikaupungista synnyinsijoilleen.

- Onhan siellä kauppakeskuksia, jäähalleja ja talvipuutarhoja. Miksei sitten västäräkkihallia, nuoret ideoivat.

Vanhemmat olivat toppuutelleet, vaikka tiesivät yhden västäräkin onnistuneen talvehtimaan ylöjärveläisessä navetassa lehmien kanssa.

- Pitkästä muuttomatkasta päästään, kun lennetään ulkomaille Teiskoon, vanhat virnuilivat.

Mutta nuoret eivät luovuttaneet. Paluumatkalla pohjoiseen oli jätetty EU-anomus Brysseliin, ja nyt paikan päällä ryhdyttiin suunnittelemaan hallia.

Viiville poikasten into tuotti lieviä viestintäongelmia: hallista ei ollut kerrassaan mitään takeita, paikastakaan ei löytynyt yksimielisyyttä, mutta toisaalta uskoa osaamiseen ja tulevaisuuteen olisi pidettävä yllä ja reilua olisi kertoa kaikista suunnitelmista ympäristölle.

Siispä Viivi visersi suunnitelmasta turuilla ja toreilla, mutta painotti suunnitelman keskeneräisyyttä - kenenkään ei pitänyt luulla, että mitään olisi lopullisesti päätetty. Nyt voitaisiin asiasta vielä keskustella.

- Keskustelu ohjaa varmasti ratkaisuja parhaaseen lopputulokseen, Viivi uskoi muistellen jonkun kehittämiskonsultin opetuksia:

- Keskusteleva yhteisö menestyy.

Viivi itse keskittyi vaatimattomampaan rakennusprojektiin: kaiken kehityksen keskellä oli arjen rutiinit hoidettava ja oma pesä pistettävä pystyyn.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

3. Tiedottaminen ei ole niin mustavalkoista kuin västi

- **K**upu umpeen, Viivi tiuskaisi ja huomasi rajoittavansa sananvapautta.

Mutta rajansa kaikella visertelyllä. Laki Västäräkkien Eloonjäämisestä sanoi, että pesäkoloa ei pidä julkistaa.

Pesän paikka oli löytynyt läheltä viimevuotista, ja Ville keväthuumassaan oli intoutunut kehua tirsuttamaan koloa liian innokkaasti.

- Sorry, mutta täytyyhän kaikkien tietää, että tämä reviiri on vallattu, Ville yritti selittää.

Ville Västäräkki oli mainio kumppani, joskus liiankin innokas ja touhukas - markkinointiviestinnän opit omaksunut juppi, voisi joku lintuasiantuntija määritellä.

Viivi tunsikin kuitenkin tarkemmin tiedottamisen pelisäännöt.

- Kaikki on julkista, mitä ei ole salaiseksi erikseen määrätty, hän opetti siippaansa ja ympärilleen vilkuillen viipersi pesäkololle kuivunut heinänkorsi suussaan.

Juuri silloin kuului ihmisen askelia rantakivikosta. Viivi ja Ville livehtivat ripeästi sopivan etäisyyden päähän pesästä ja jäivät siihen kaulaa kurottamaan.

Mies lähestyi pesää uhkaavan määrätietoisesti.

- Mistä se nyt tietää tulla meidän pesällemme, Viivi ajatteli ja katsahti syrjäkarein Villeä. Tämä yritti näyttää siltä kuin heillä ei olisi mitään tekemistä näillä maillaakaan.

Mutta suuri uhka tuli suoraan pesälle, ryhtyi kampeamaan pesää suojaannutta kuperaa puukantta ympäri ja tietenkin huomasi melkein valmiin pesän.

Mies katsahti pesärakennelmaa ja huomasi sitten västit vähän matkan päässä.

- Hei, te olette tehneet pesän minun veneeni alle, mies hihkaisi puoliääneen - ei kuitenkaan kovin uhkaavasti, vaan enemmänkin ilahtuneesti.

Hetken mietittyään mies laski veneen sijoilleen, hymyili hetken västiparille, kohautti

olkiaan ja vetäytyi hiljalleen taaksepäin.

Pesä oli varjeltunut kuin ihmeen kaupalla. Ville jatkoi rakennustöitä, Viivi saatteli vähän matkaa ystävällistä vuokraisäntää kiitoksiaan lirkutellen. Kaupunkivästeinä Ville ja Viivi olivat tottuneet ihmisiin siinä määrin, ettei pesän hylkääminen tullut mieleen tämän välikohtauksen takia.

Viivi sai kuitenkin uutta mietittävää viestinnän lainalaisuuksista.

- Pesän salaaminen ei olekaan niin yksiselitteistä. Ihminen saattaa tahtomattaan tuhota pesän, jos emme pidä siitä meteliä. Vielä tässä vaiheessa sillä ei olisi niin väliä, mutta monet ihmiset tulevat rannoille vasta munintavaiheessa.

- Vähän samalla tavalla kuin ihmiset hautovat budjettia, Viivi sai päähänsä. - Parempi kertoa alusta lähtien, mitä suunnitellaan, ja ottaa huomioon muidenkin näkökulmat, kuin hautoa hiljaa, kunnes joku avaa ovet kaikkein herkimmissä vaiheessa ja suuri salaisuus tarjoutuu kaikkien nokittavaksi.

- Ei korppi korpin silmää noki, mutta västin munaa kylläkin, tuumi Ville, jonka mielestä budjetin ja munien hautominen ei ollut ollenkaan sama asia. Mutta Ville ei enää ryhtynyt väittelemään, vaan keskittyi nyt hiljaa pesän rakenteluun.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

4. Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan

Tulevaisuuden viestinnän strategiaa pohdiskellessaan Viivi tutkaili ympäristöä ja ihmisten elkeitä niin tiiviisti, että muninta uhkasi viivästyä.

- Tämä on luotaamista. Tiedottajan tehtävänä on luodata julkista mielipidettä ja tuoda viestejä ympäristöstä, Viivi selitti, kun Ville taas kerran ihmetteli, missä tämä oli luuhannut pitkät tovit.

- No, mikä on yleinen mielipide västäräkeistä, Ville kysyi vähän ilkkurisesti. Viivi ei antanut toisen ylimielisyyden häiritä, vaan selitti kärsivällisesti:

- Västäräkki on hyvässä maineessa, erityisesti tällä seudulla, mutta myös muualla. Ehkä meitä pidetään vähän liikaakin omahyväisinä henkselien paukuttajina.

Ville ei käyttänyt henkseleitä, joten kuvakieli meni harakoille.

- Aina emme osaa käyttäytyä ja viestittää erinomaisuuttamme oikealla tavalla, Viivi selitti.

- Onhan se vähän ristiriitaista, että soitimella lörpötämme ja pörhistelemme herkeämättä, vaikka aina ei olisi asiaakaan, mutta sitten toisin hetkin sulaudumme hiiren hiljaa kivikkoon ja vaikenemme aivan turhan vaatimattomasti, Viivi jatkoi.

- Mutta joka tapauksessa meihin liittyy myönteistä odotusarvoa. *"Västäräkistä vähäsen"*, ihmiset sanovat meidät nähdessään.

Viiviä henkilökohtaisesti viehätti tulevan kesän viestittäjän rooli. Siinä sitä oli ennakkotiedottamista!

Villeä kiehtoi enemmän jonkin uuden hienon ajatuksen kehittely ja näyttävä esittely. Niin kuin nyt esimerkiksi se halliprojekti, jonka markkinointipäälliköksi Ville oli lupautunut.

- Tiedottaminen ja markkinointi ovat tietenkin vähän eri asioita, Viivi mietti ja löysi esimerkin läheisestä Pyynikin männiköstä:

- Ajattele, millainen hätä ja kohu syntyisi, jos ikihonkia alettaisiin kaataa ja yritettäisiin istuttaa uusi hieno metsä tilalle ilman, että olisi etukäteen tiedotettu, miksi vanhaa puustoa pitää uusia, kuinka monta puuta kaadetaan ja montako

istutetaan tilalle.

Viivi jatkoi kallistaen päätään toiselle puolelle: - Mutta kun meillä on se hieno hongikko siinä keskellä kaupunkia, niin kyllähän sitä kelpaa käyttää ja näyttää.

Viivi keksi etukäteen tiedottamisesta toisenkin esimerkin siivettömien elämästä:

- Jos ihmiset - kun eivät osaa lentää - laittaisivat pääkadun poikki kertomatta katutyöstä lainkaan etukäteen toisilleen, niin jopa olisi soppa. Puuroa siitä syntyy joka tapauksessa, Viivi tiesi liikennettä tarkkailtuaan.

Ville virnuili ihmisten murheille; ovatpa rakentaneet turhan mutkikkaaksi elämänsä. Isoista hallivisioista huolimatta yksinkertainen pesimisvietti oli nyt Vilellä itsellään päällimmäisenä mielessä.

Niinpä Viivi ei enää vaivautunut kertomaan enempää ihmisten viestinnän ihmeistä - esityslistoista, yleisönosastoista, interneteistä sun muista. Viivi ymmärsi, että avoimeen ja nopeaan viestintään tarvitaan monenlaista vuorovaikutusta ja eri kanavia, oli se sitten vähän mutkikasta tai ei.

Mutta nyt oli aika pyöräyttää ensimmäinen muna pesän pohjalle.

Ja siitä riennettiin kertomaan koko suvulle. Samalla voitiin kertoa, että huomenna tulee seuraava.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

5. Kun kriisi uhkaa lintukotoa

Satoi kolmatta päivää. Mustat pilvet tiputtivat rankkoja ukkoskuuroja. Munien hautominen oli meneillään, ja mikäs Viivin oli siinä pesäkolon suojassa kuunnellessa sateen ropinaa.

Mutta Ville tuli aina vain märempänä ja huolestuneempana käymään pesällä.

- Vesi nousee järvessä, viemärit eivät vedä ja hyönteisiäkin on vaikea löytää, Ville valitti.

- Istupa sinäkin välillä munien päälle, niin minä käyn katsomassa tilannetta ulkona, Viivi ehdotti ja venytteli puutuneita koipiaan ja siipiään.

Viivi pyrähti rantakivelle, ja totta: kivi oli jo melkein kokonaan veden alla. Nopea tarkistuskierron naapureiden reviireillä, omakotialueella ja keskustan kivialueella. Varmuudeksi vielä vilkaisu Näsinneulan säävaloihin, ja tilanne alkoi kirkastua, koska ilma ei.

- Nyt pitäisi kaivaa esiin kriisiviestintäohje, jos sellainen olisi, Viivi huohotti räpiköidessään hätäisesti KooJiin reviiriä kohti.

Viivi tiesi, että ihmisten parissa kriisejä voi olla monenlaisia: lakko voi sotkea elämänmenon, myrkyjä kuljettavat vaunut voivat kaatua, virtaa ja tietoa johtavat piuhat voivat katketa, taudit voivat levitä tai tuli päästä irti. Mutta oikeastaan kaikkiin tilanteisiin sopi sama ohje: tieto kriisistä johtajalle ja sitten nopeasti kaikkia välineitä käyttäen mahdollisimman laajalle. Tärkeintä on, että tieto on oikeata ja luotettavaa.

Hengästyneenä, silmät pyöreinä ja otsahöhenet vettä valuen Viivi raportoi parven johtajalle:

- Laajat alueet ovat veden peitossa, maa on sortunut monin paikoin ja jokainen lampi ja järvi on kasvanut maalle päin. Mutta pahin on vielä edessä, Viivi pelkäsi.

Viivi oli huomannut veden hipovan kohta eräitä pesäkoloja, ja jos maavalleja murtuisi vielä lisää, jotkin pesät jäisivät valtaviin massojen alle.

- Kohta munat uivat, ellei mitään tehdä, Viivi vakuutti.

KooJii tiesi, että moni västäräkin pesä oli varsin hatarasti kyhätty, vain muutamia korsia ristiin rastiin. Niinpä heti annettiin määräys vahvistaa pesiä, siirtää munia jos mahdollista ja tarkkailla tilannetta herkeämättä.

Viivillä oli enemmänkin mielessä kuin tilanteen tarkkailu:

- Vaarasta täytyy tiedottaa avoimesti, nopeasti ja täsmällisesti - ei kuitenkaan pidä aiheuttaa paniikkia. Oma väki vaara-alueilla on tietysti tärkein, mutta tietoa pitää levittää myös vesistön alajuoksulle päin.

- Aivan, ja pullopostia tuskin kannattaa käyttää, KooJii lohkaisi.

Mutta Viivi oli jo pyrähäntyt liikkeelle. Vaarasta levitettiin tietoa kaikilla keinoilla uhanalaisille. Siinä samalla tyydytettiin muidenkin uutisnälkää - pulut ja varpuset asustivat turvassa räystäiden alla, mutta uteliaina nekin tungeksivat tulvaa ihmettelemässä.

Viivi teki töitä hartiavoimin. Tulvauutisia tihkuvia märkiä sanomalehtiä piti levittää kaikkien luettaviksi, uhkakuvia oli maalailtava hiekkarantojen ilmoitustauluille, varoitus oli käytävä kuuluttamassa kololta kololle. Myös puskaradio pantiin töihin, mutta Viivi muisti tarkoin teroittaa radioavustajien vastuuntuntoa viestinviejinä.

Kerran myrskypuhurissa Pyhäjärveä ylittäessään Viivi joutui itsekin veden varaan, mutta pelastui avulioiden sorsien ansiosta.

- Mihin kaikkeen sitä saakin pistää nokkansa, Viivi ihmetteli tiedottajan työn tiukkaa tahtia.

Sade jatkui vielä seuraavaan päivään kautta koko laajan Länsi-Suomen läänin. Myrsky myllersi myös mediassa. Ihmeteltiin, miksi ihmisten tekemät viemärit eivät toimineet, miksi kadut murtuivat ja miksi rakennuksiin pääsi vettä.

Mutta västäräkit selvisivät vähillä vahingoilla, vain tilastollinen yhden pesän tuho kirjattiin vuosikertomukseen. Oma ansionsa tilanteeseen oli epäilemättä onnistuneella kriisiviestinnällä.

- Sulka hattuun! KooJii kehui tiedotusvastaavaansa.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

6. Omalla äänellään se variskin laulaa

Ville, tuo markkinatipu, oli käynyt Tammelantorilla pulujen kanssa ja pannut merkille, että oli paljon hohdokkaampaa myydä Saarenmaan kantarelleja kuin virolaisia sieniä.

- Kauppa on kauppaa, Viivi huokaisi. - Mutta mehän emme myy mitään, vaan kaikesta on voitava puhua oikeilla nimillä, rehellisesti ja kaunistelematta.

- Mutta hyödyt voivat olla arvaamattomat, jos pistämme pystyyn oikein kunnollisen kansainvälisen markkinointikampanjan - nyt kun voimme mainostaa uuden teknologian västäräkkien talvikaupunkia, Ville suunnitteli halliprojektia ajatellen.

Villen silmistä näki, että ajatus alkoi lentää:

- Pestataan muuttokaverimme kurjet viemään sanaa isommilla siivillään vähän laajemmalle. Ties vaikka löytyisi joku Pelle Peloton, joka tulisi ja laittaisi tänne hyttystehtaan tai jotain. Tai sitten kurjet voivat edes tuoda muuttomatkalta mukanaan nostokurkia ihmisten iloksi, Ville virnuili.

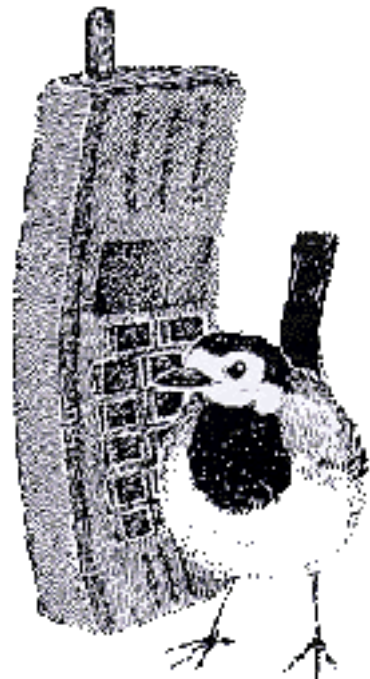
Viivi palautti Villen koivet maan tasalle:

- Se on kuule hyttysen ininää kurjenkin koilotus, kun maailmaa lähdetään valloittamaan. Eikä kauneinkaan satakielen laulu kuulu kaikkien korviin.

- Meidän kotikontumme menestyvät vain teoilla, Viivi lisäsi. - Ja kun niitä on, niin uutiset kyllä kiirivät ihan niin laajalle kuin on aihetta. Sanoma on aina vahvempi ja uskottavampi, kun se leviää monia teitä pitkin ilman mainoslauseita.

Viivi ei kuitenkaan halunnut masentaa kallista kumppaniaan, sillä tietenkin markkinoinnissakin oli ajatusta:

- Silloin kun pidämme konsertin, sitä pitää tietysti mainostaa. Ja voimmehan me kertoa näyttävästi maailmalle vaikka siitä hallista, kun tai jos se joskus on totta. Ei kuitenkaan pidä sitten unohtaa omaa joukkoa, lähipiiriä ja niitä kaukaisia ystäviä, jotka jo ovat tulleet tutuiksi, Viivi pohdiskeli.

Västärekien lähimpään kohderyhmään kuului se yksi kaupunginvaltuutettu-västärekkitutkija, joka kävi laskemassa munat pesistä. Viivi ja Ville ylpeinä esittelivät kuuden munan tulostaan, kun tiesivät tutkijan olevan ystävällisellä ja hyvällä asialla. Toista olisi kai ollut viestintä, jos kohderyhmäksi olisi sattunut munarosvojen joukko.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

7. Pidä aloite itselläsi, etteivät kynnet kastu

Kuusi surkeasti anelevaa nokkaa pitivät Viivin ja Villen ahkerina aamusta iltaan. Kesken kiireisimmän ruokinnan Viivi kuitenkin pysähtyi kuuntelemaan. Yli lentänyt varis raakkui jotain täysin uskomatonta.

Viivi nielaisi väärään kurkkuun poikasille pyydystämänsä ötökät, kakisteli hetken ja pyrähti hätäisesti parin reviirin päähän KooJiin puheille.

Viivin ei tarvinnut kysyä; ällistynyt katse sai KooJiin avaamaan nokkansa:

- Se uutinen on ankka. Mutta minkäs teet, kun kaikenlaiset uutishaukat ja tv-pöllöt ovat koko ajan kimpussa? Varis kaikista pahin haaskalintu! Sopulit enää puuttuvat, KooJii tuhisi tuijottaen jonnekin kivenkoloon kilometrin syvyyteen.

- Nyt ei syytellä mediapeippoja, vaan pitää mennä itseensä ja olla rehellinen itselle ja muille. Onko totta, että pääsit vippaskonstein parven johtajaksi?

- Ei! Tai ehkä tavallaan, mutta minä olen syytön! Ehkä en välittänyt korjata vääriä käsityksiä, siinä kaikki.

Viivi epäili, ettei siinä ollut kaikki, ja rohkeni sanoa suoraan:

- Nyt kuule näytät, että sinussa on västäräkkiä, ja kerrot koko tarinan joukoillesi. Se on kuitenkin mennyttä aikaa, ja tämän päivän teot painavat aina enemmän. Mutta kukaan ei usko sinua enää missään, ellet ole rehellinen ja vastaa noihin pilkkalauluihin.

KooJii olisi mieluummin lentänyt vaikka Pohjoisnavalle pingviinejä moikkaamaan. Mutta tässä sitä rimpuiltiin häpeässä kuin haukan kynsissä.

- Etulyönti on aina etu, mutta kun se on menetetty, niin avoimuus on ainoa aseesi, Viivi vakuutti.

- Mutta sehän on kuin oman pesän likaamista, KooJii vielä yritti.

- Höpö höpö. Se on rehellistä tiedotusta ja puhdistaa vain ilmaa.

KooJii otti itseään niskahöyhenistä ja kutsui tiedotustilaisuuden koolle - kaikki ne

ahnaat uutishaukat, kirjekyyhkyt ja puhelinlangoilla livertävät pääskyet - ja kertoi koko nuoruuden tarinansa.

Korkeasti kunnioitettu parven johtaja oli syntynyt pääkaupungissa, todellakin ilman omaa syytään. Pasilanmäellä, radiotalon vieressä nuori KooJii oli sattunut lirkuttamaan mikrofonimiehille ja päätenyt viikon luontoääneksi.

KooJiin laulu kaikui sitten muutaman kesän läpi koko maan, ja minne menikin, KooJii oli jo ikään kuin koko västäräkkien lajin äänitorvi, tuttu ja tunnettu, vaikka ei ollut mitään erityisen ansiokasta saanut aikaan.

Kun vielä KooJii onnistui tekemään ensimmäisen pesänsä puistoyksikön traktorin moottoritilaan, oli reviiri paljon muita laajempi, ja KooJii tuntui olevan aina ja joka paikassa - äänessä ja myös näkyvissä.

- Niinpä minut valittiin parven johtajaksi, vaikka en erityisemmin pyrkinyt... No, ehkä pyrinkin, mutta ihan rehellisin keinoin. Se oli tietysti virhe näin jälkepäin ajatellen, että en oikaissut joukkojen suuria luuloja itsestäni, KooJii myönsi nöyränä.

Kohu laantui yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin. Tapaus KooJii jäi taakse, ja inhimillisyytensä tunnustanut johtaja sai joukkojensa luottamuksen takaisin.

Mutta poikaset olivat entistä kiukkuisempia - normaali elämänmeno oli hetkeksi järkkynyt, kun emot olivat keskittyneet juorujen päivittelyyn ja iltapäivälehtien tonkimiseen. Nyt oli kaikilla taas kiire täyttää päivähoitovelvoitetta.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

8. Kuuntelemalla se papukaijakin viestii

Poikasilla oli paitsi aina nälkä ja siksi kurkku suorana, myös aina vaikeita kysymyksiä maailman ihmeistä. Kerran yksi kajautti pää kallellaan:

- Emo, jos puu kaatuu metsässä eikä kukaan ole kuuntelemassa, niin lähtekö siitä ääni?

Viivi oli jo tuhahtamassa jotain nokkavaa moiseen turhaan kysymykseen, kun ajatus alkoi lentää.

- Niin, oikeastaan viestintään tarvitaan aina vastaanottaja. Ehkä ääntä ei kuulu, jos ei ole kuulijaa. Tai ainakaan viesti ei mene perille: kukaan ei tiedä, että puu on kaatunut ennen kuin sattuu paikalle.

- Viesti on tehokas ja nopea vain silloin kun sillä on aktiivinen vastaanottaja, joka myös osaa reagoida viestiin. Kaatuva laho puu viestii meille, että siellä voi olla hyönteisiä napsittaviksi, Viivi opetti.

Poikaset viestivät nälkänsä nokkimalla pesäkolon puitteita ja toisiaan; jokaisella oli tarve näyttää isommalta ja ahnaammalta kuin muut olivat. Jatkuvasti keskinäisessä kisailussaan ne kokeilivat siipiään ja ottivat surkeita pyrähdyksiä pesää suojanneen veneen alla.

Kun Villekin näytti tulevan kuulolle, Viivi ei malttanut olla rehentelemättä oppimillaan viisauksilla:

- Oliko se nyt runoilija Lucilius, joka joskus 2125 vuotta sitten sanoi, että tieto ei ole tietoa ennen kuin joku muu tietää, että sinä tiedät.

Poikaset hiljenivät tämän tiedon edessä - tai sitten Villen tuomiin eväisiin tyytyväisinä. Ville pyöritti päätään, ikään kuin muina miehinä hyönteisiä tähyillen.

Viivi jatkoi opettavaisesti: - Joku toinen sanoi, että tieto on valtaa. Mutta turha luulla, että valta tyhjästä kasvaisi, jos tieto ei lähde liikkeelle.

Viivi huomasi, että ajatukset olivat vähän liian vaikeita poikasille, ja vaihtoi yksinkertaisempaan tyyliin:

- Viestin pitää myös olla selkeä. Kerran olin kevätjäillä lirkuttamassa toukkien perässä, kun urosihminen tuli rannalle ja katseli järvelle kalankiilto silmissään.

Tätäkin oli poikasten vaikea ymmärtää, sillä ne eivät olleet vielä ikinä nähneet järveä jäässä. Viivi kuitenkin oli muistoissaan muissa maailmoissa.

- Laulelin siinä kevään tuloa odotellen, että "kyll' kestää, kyll' kestää" ja huomasin kauhukseni, että tuo iso mies lähti reippaasti jäälle suoraan kohti. Räpistelin hätäisesti hänen yllään ja yritin täsmentää, että siis keväntulo kestää, mutta ei jää enää tällä kohtaa. Se ei kuitenkaan enää auttanut. Mies rysähti jäihin ja sai kylmän kylvyn.

- Onneksi mies pääsi takaisin rannalle, mutta minä opin kyllä valikoimaan virteni, Viivi visersi poikasilleen, jotka nyt puolestaan olivat jo omissa touhuissaan.

Villellä oli oma valitusvirtensä: - Sinä omistaudut kyllä ihan liikaa tiedottajan työllesi. Käytä nyt niitä nopeita kinttujasi ja kipitä poikasille ruokaa - nokka rullalle ja hyöteisiä kitaan!

Viivi harmistui, sitten nolostui ja hipsi hiljaisena saalistamaan. Vaikka nokka rullalla olikin vähän vaikeata napsia evästä kitaan, Viivi ymmärsi kumppanin sanoman. Pitää osata olla nöyrä ja valpas sen sijaan että olisi höyry ja hilpas...

- Tiedottamisessa on aina parantamisen varaa, liian osaavaksi ei saa itseään luulla, Viivi myönsi hiljaa mielessään.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

9. Uusia ja vanhoja säveliä vuonna 2010

Kun poikasten ruokkiminen oli hellittänyt, Viivi muisti keväisen ajatuksensa viestintästrategiasta. Kesä oli ollut opettavainen, ja nyt oli hyvä tuumia tiedottamisen tulevaisuutta KooJiin julistamien teesien pohjalta.

Viivi nousi korkealle kotikaupungin ylle, katsoi horisonttiin ja kuvitteli palaavansa muuttomatkalta vuonna 2010. Mitä tämä kaupunki viestii silloin tulijalle?

Olipa kerran 28. maaliskuuta vuonna 2010 kaupunki nimeltä Tampere. Asukasluku oli kasvanut nopeasti yli 200.000:n, ja pääosa väestä sai toimeentulonsa palveluiloilta. Kaupungin perinteisesti vahva teollisuus valmisti nyt paljolti tietotekniikkaa, automatiikkaa ja sairaalalaitteita.

Väestö oli ikääntynyt, vaikka opiskelijakaupunki oli hyvin pysynyt myös nuoremman väen suosiossa. Eläkkeelle siirtyvään sukupolveen kuului myös se vanha työporukka, joka oli kokoontunut kaupungin laitamille luotaamaan kaupungin viestintäilmasto.

- Ilmasto on lämmennyt niin paljon, että västäräkitkin näyttävät tulevan jo maaliskuun puolella - nekin, jotka eivät vielä talvehdi täällä, Jari viritti keskustelua osoittamalla rannalla keikkuvaa riukuhäntää.

Yhdessä voitiin todeta, että myös viestintäilmasto oli lämmennyt - toki avoimuutta oli korostettu jo vuosikymmeniä kuntalainsäädännöstä alkaen. Tiedottamiseen oli panostettu, ja vanhat keinot olivat saaneet rinnalleen uusia.

- Varmasti oli oikein kehittää kohdeviestintää ja puhua nuorille nuorten kieltä, vanhemmille perinteisemmin ja elinkeinoelämälle omia kanavia pitkin, Tuula pohdiskeli.

- Ja meille oikein vanhoille ihan selkokielellä, Jorma lohkaisi vähän liioitellen ja vakuutti luottavansa yhä eniten painettuun sanaan ja Arvi Lindiin.

Tuula kaipailla vielä täydennystä kaupungin tiedotus- ja palvelupisteiden verkostoon. - Eläviä ihmisiä tarvitaan, ei vain infopömpelitä ja itsepalvelua, hän sanoi.

Internet oli jo useimpien tamperelaisten ulottuvilla television tai tietokoneen kautta.

Tietoverkko oli avannut todellisen keskusteluyhteyden kuntalaisten ja päättäjien välille.

- Palautetta on alkanut tulla yhä enemmän sen jälkeen, kun kaikille kaupunkilaisille saatiin omat sähköpostiosoitteet, totesi Petri, porukan nuorin, tietokonesukupolven tiedottaja.

Multimediaekspertti Eija nyökytteli ja selaili viimeisimpiä maileja kuudennen polven kommunikaattoristaan.

Aila huomautti, että eniten ihmisiä kiinnostaa kuitenkin edelleen oma lähiympäristö. - Kotikulmien katutyöt ja puistosuunnitelmat ovat kysytyjä, ja eniten mielipiteitä kertyy pyöräteistä ja koirankakasta, hän naurahti.

- Mutta ajatelkaapa, kuinka olisi käynyt, jos esimerkiksi tiivistysrakentamisesta ei olisi keskusteltu? Juhapekka kysäisi. Hän oli pakertanut pitkään ympäristötiedottamisen alueella, ja saattoi nyt ylpeillä Tampereen saavuttamalla ympäristönsuojelun kärkikaupungin maineella.

Porukka palautti mieleensä viime vuosikymmenten puheita Tampellan alueen kaavoituksesta, uusista silloista ja lähimetsien rakentamisesta. Avoin keskustelu oli epäilemättä ohjannut ratkaisuja oikeaan suuntaan. Näin oli käynyt myös matkakeskuksen rakentamisesta ja suurhallin paikasta päätettäessä.

Uusiakin asuinalueita oli rakennettu. Lempäälän rajan molemmin puolin oli alkanut nousta oikea vuorovaikutuksen lähiö: suunnitelmia tehtiin alusta lähtien yhteistyössä ja keskustellen, ja tulevat asukkaat piirsivät jo koululaisina ihannekuviaan kotilähiöstään.

- Sekin on suuri edistysaskel, että luottamushenkilöt ovat tietoverkossa kiinni ja voivat paneutua suunnitelmiin ja keskusteluun alusta lähtien, Petri totesi.

Myös joukkoliikenteen varhainen äänitorvi Irmeli oli tyytyväinen ympäristöystävälliseen ilmapiiriin.

- Onneksi joukkoliikennetiedotukseen on panostettu ja tehty siinä tervettä yhteistyötä kuntarajojen yli, hän tuumi ja katseli ikkunasta lintujen kevätpuuhia. - Puhdasta kaupunki-ilmaa on västäräkkienkin helpompi hengittää.

Mari palautti jalat maahan ja muistutti aamun lehdessä olleesta yleisönosastokirjoituksesta. - Tietoa ei ole koskaan tarpeeksi. Nyt joku kaupunkiin muuttanut valittelee tiedon puutetta. Pitääkin vastata, että meiltä kyllä saa uuden tamperelaisen tietopaketteja - jopa eri kielillä, Mari tokaisi ja kaivoi jo esiin omia etätyökalujaan.

Ritva kirjastoihmisenä käänsi puheet Tampereen vanhaan kulttuuriperinteeseen: - Kulttuuristaan tietoinen ja siitä viestivä yhteisö saa myös ulkopuolelta arvostusta, Ritva muotoili ja sai heti Arjalta tukea.

- Kyllähän tästä kaupungista jo kaukaa näkee, että tämä on vireä kulttuurikaupunki. Tampere toimiva kaupunki, Arja naurahti vanhaa tunnuslausetta muistellen.

Siitä pulpahti käyntiin yleinen pulina perinteistä, kulttuurista ja markkinoinnista. Joku todisti, että ei Tammerkosken kansallismaisemakaan hävinnyt historiaan kahdenkymppin setelin mukana. Tampereella on yhä enemmän vanhaa ja uutta mainostettavaa.

Ari ja Kati jupisivat nurkassa keskenään, ja kun muut hiljenivät vanhoista muistoistaan, Kati rohkeni sanoa ääneen: - Hyvä, että markkinoidaan, mutta kyllä kaupungin imago edelleen näkyy parhaiten itse toiminnassa ja teoissa.

Jorma kaivoi esiin vanhoja lehtileikkeitä ja hieraisi partaansa.

"Tampereen tulevaisuus on tiedossa"

"Avoin viestintä siivittää menestykseen"

- Sama voitaisiin kirjoittaa nyt - työ ei lopu, Jorma huomasi.

Ari oli kirjannut keskustelua ylös kaupungin henkilöstölehteä varten ja muistutti vielä, että kaikki lähtee liikkeelle toimivasta sisäisestä viestinnästä ja yhteisestä sitoutumisesta.

- Kun meillä on vahva kotikenttä, olemme kansainvälisestikin vahvemmillä, hän sanoi. Ja Kati piirsi ryhmätyön päätteeksi vanhanaikaiselle fläppitaululle maailmojasyleivän hymyn.

Viivi säpsähti takaisin tähän päivään, kun sinivalkoiset siivet hurahivat läheltä ohi laskussa Pirkkalan lentokentälle.

- Siinähan sitä viestintästrategiaa, Viivi summasi tulevaisuudenkuvansa.

- Mitä isot edellä... Ihmisten voitoista ja virheistä pitäisi västäräkkienkin ymmärtää, että viestintä on kehityksen perustekijä.

Strategia ei tietenkään ollut valmis. Sitä pitäisi tarkistaa säännöllisesti - jo ensi

kesänä se olisi menneen talven lumia.

- Mutta onneksi tarina elää; sitä ei ole kiveen hakattu vaan se on enemmänkin tällaista kevyttä siipien suhinaa, Viivi myhäili palatessaan takaisin arkeen ja päivän askareisiin.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

10. Ilman viestintää ei voi johtaa, tietää kurkiauran vetäjä syyssumussa

Syksyn lähestyminen toi haikeutta myös västäräkkien joukkoon. Varsinkin ne, joiden pesintä ei syystä tai toisesta ollut onnistunut, tunsivat olonsa hyödyttömiksi ja tyhjiksi pitkää muuttomatkaa ajatellessaan.

- Meidän pitää olla ylpeitä omasta roolistamme, Viivi painotti.

- Yksi västi sanoo jahtaavansa hyttystä, kun toinen lausuu olevansa osa luonnon kiertokulkua, Viivi sovelsi yliopiston nurkilla kuulemaansa filosofiaa kivenhakkaajista katedraalityömaalla.

Nuorisolla oli hauskaa kaiken uuden opitun kanssa.

- Mitä eroa on poliitikolla ja variksella? Varis ei välitä vaaleista.

- Entä virkakiielellä ja kottaraisella? Kottaraisella on pilkut paikallaan.

- Mikä on mehiläisten toive tiedottajalle? Sano se kukkasin.

Edellisen kesän poikaset olivat päässeet aimo harppauksen eteenpäin hallisuunnitelmissaan. Piirrustukset olivat valmiina, kunhan vain Brysselistä kuuluisi jotain. Vielä oli lähdettävä kohti etelää hakemuksen kohtaloa tiedustelemaan.

Pari uskalikkoa aikoi kuitenkin jäädä kokeilemaan talven ankaruutta Koskikeskuksen lasikattojen alle.

- Annatte sitten kuulua itsestänne, Viivi komensi.

- Siellähän on samassa talossa se paikallisradio, joka on kansainvälisessä omistuksessa, joten sitä kautta kuulemme varmasti uutisia kaukomaillekin.

KooJiin arvovalta oli kesän kohun takia vähän kärsinyt, ja hyvät neuvot olivat nyt kalliita, kun piti koota joukot muuttomatikalle.

- Se on ainakin varmaa, että ilman viestintää ei voi johtaa, Viivi totesi. - Pitää kertoa kaikille, mitä on suunnitellut, kuunnella muiden mielipiteitä ja ilmoittaa selkeästi lopulliset päätökset. Tiedottaja auttaa viestin kuljettajana molempiin suuntiin, mutta ei lisää mukaan omia mielipiteitään tai poliittisia painotuksia.

KooJii nyökkäili ja vispoi pyrstöään:

- Mutta kaikilla on tietysti lupa myös oman mielipiteen esittämiseen.

- Tietysti, Viivi vastasi. - Mutta sitä ei pidä sotkea tiedottamiseen.

- Siis minun pitäisi olla kiinnostunut ja ottaa huomioon kaikki hölmötkin ajatukset, KooJii vielä mietiskeli.

- Niin, päätöksiä ei tietysti tehdä torikokouksissa, mutta kaikki sitoutuvat paremmin päätöksiin, kun ovat saaneet sanoa oman sanansa ja olleet kuulolla alusta lähtien, Viivi visersi.

- Mutta kaikki ei ole minusta kiinni, etkä sinäkään kaikkea tiedä, vaikka tiedottaja oletkin, KooJii nokitteli.

- Aivan - jokainen on tiedottaja omalla paikallaan, ja kun johdosta asti vallitsee avoin henki, niin tieto kulkee pitkin ja poikin, ylös ja alas niin kuin sudenkorento, Viivi kiljahti ja pyrähti jahtaamaan isoa makupalaa.

Esitykseen syntyi tehokas taidepaussi kunnes Viivi sai napattua korenon kiinni.

- Tieto säästää vaivaa ja karsii epäilyksiä, Viivi mumelsi korento poikittain suussaan.

- Niin ja kun liikkuu paljon päätään aukoen, voi palkinnoksi osua murua rinnan alle, KooJii nurisi - kateellisena tietenkin Viivin saaliista.

Viivi ei antanut pomon nurinan häiritä.

- Murua tai tiedonmurua. Sitä paitsi, huhuilta pitää leikata siivet oikealla tiedolla, Viivi jatkoi kiskoen korenon siipiä irti.

Syyssmuutto oli alkanut. Pääskyseläiset olivat jo menneet, ja kurjet tulivat Kurun ja Ruoveden soilta kutsumaan myös kaupunkivästejä mukaansa.

Ville keikkui rotvallin reunalla ja viritteli lähtölaulua. Hakematta tulivat mieleen Juankoskelta muuttaneen lauluntekijän sanat:

Elämä on suloista ja haikeaa, kun pitkin maailmaa se meitä kuljettaa.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

YHTEENVETO

NÄIDEN PERIAATTEIDEN MUKAAN TOIMIMME:

Suunnittelusta ja valmistelusta on tiedotettava ajoissa ja avoimesti, kuitenkin korostaen asian keskeneräisyyttä. Etulyönti on aina etu.

Kaikki on julkista, mitä ei ole salaiseksi erikseen määrätty. Molemmissa tapauksissa julkistamisen laajuutta ja ajankohtaa voidaan harkita tapauskohtaisesti.

Viestin pitää olla selkeä ja yksiselitteinen. Viesti on tehokas ja nopea vain silloin kun sillä on aktiivinen vastaanottaja.

Avoimeen ja nopeaan viestintään tarvitaan monenlaista vuorovaikutusta ja eri kanavia. Palautetta ja mielipiteitä on voitava esittää ja ne tulee ottaa aidosti vastaan.

Asioista on voitava puhua oikeilla nimillä, rehellisesti ja kaunistelematta. Markkinoinnin pitää perustua tosiasioihin ja se on suunniteltava järkevästi ja taloudellisesti. Kohderyhmäviestintä pitää vanhat kontaktit elossa ja tärkeät ryhmät ajan tasalla.

Kriisitilanteessa tieto on välitettävä johdolle ja sitten nopeasti kaikkia välineitä käyttäen mahdollisimman laajalle. Tärkeintä on, että tieto on oikeata ja luotettavaa. Vaarasta täytyy tiedottaa avoimesti, nopeasti ja täsmällisesti.

Ilman viestintää ei voi johtaa. Tieto säästää vaivaa ja karsii epäilyksiä.

Tiedottaja auttaa viestin kuljettajana, mutta ei lisää mukaan omia mielipiteitään tai poliittisia painotuksia. Tiedottajan tehtävänä on luodata julkista mielipidettä ja tuoda viestejä ympäristöstä. Jokainen on tiedottaja omalla paikallaan.

NÄIN KEHITÄMME VIESTINTÄÄMME:

Avoimuutta edistetään ja aktiivista vuorovaikutusta lisätään kuntalaisten ja päättäjien välillä. Sisäistä viestintää vahvistetaan.

Tiivistä joukkoviestinyhteistyötä tuetaan kohdeviestinnällä.

Sähköistä tiedotusta kehitetään. Internetistä rakennetaan kattava tiedotuksen, keskustelun ja palvelujen väline. Tiedotus- ja palvelupisteiden verkostoa rakennetaan sähköisten ratkaisujen ja asiakaspalvelupisteiden varaan.

Ympäristötiedotuksen merkitys korostuu. Kulttuuri on keskeinen vetovoimatekijä. Viestintä kattaa kaikki ikä- ja väestöryhmät.

Kaupunkiin muuttajat ovat voimavara, jonka sitoutumista vahvistetaan tiedottamisella.

Yhteistyötä laajennetaan myös viestinnän piirissä eri organisaatioiden kesken ja alueellisesti. Tiedotusta ja markkinointia kehitetään samalta pohjalta, mutta eri yksiköiden kautta. Kaupungin imago näkyy toiminnassa, jota viestintä tukee.

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)

Lähteet:

Matti Leinonen: Västäräkistä vähäsen, Kirjayhtymä 1980

Tampereen kaupungin viestintäohjelma 1990

Kuntien tiedottaminen - uuden kuntalain tiedotusperiaatteet, Suomen Kuntaliitto 1995

Tampereen tulevaisuus on tiedossa - kaupunkipolitiikan suuntaviivat 2000-luvulle, Tampereen kaupunki 1997

Leif Åberg: Viestinnän strategiat, Inforviestintä 1997

Tämä viestintästrategia on syntynyt viestintäpäällikön koulutusohjelman kurssityönä syksyllä 1997. Piristävän yksilösuorituksen tukena ovat olleet keskustelut kurssitovereiden kanssa, toimittaja Kimmo Rantilan työnohjaus, Tampereen kaupungin tiedottajien iltapäiväseminaari (joka otetaan uusiksi ainakin 28.3.2010), viestintäpoliittinen pohdiskelu kaupunginjohtaja Jarmo Rantasen kanssa sekä Länsi-Suomen lääninhallituksen tiedotuspäällikön Varpu Seppälän arvokkaat vihjeet ja inspiroiva asenne yhdistettynä luonnon tarkkailuun kesämökillämme Kurussa. Herkät kuvat piirsi Niko Bauer. Kiitokset kaikille yhteistyöstä.

Tampereella 12. marraskuuta 1997

[Jari Seppälä](#)

viestintäpäällikkö

Tampereen kaupunginkanslia

[Etusivulle](#)

[Edellinen](#)

[Seuraava](#)